

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Veteris Hominis Per Expensa Quatuor Novissima Metamorphosis, Et Novi Genesis

Stanyhurst, Guillaume

Coloniae, Anno 1702

VD18 1237699X

Caput I. Evigilat homo vetus, sonitu tubæ sepulchralis, citantis eum ad
Judicium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51849](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51849)

jam prope exanimis omnibus artubus
trepidabat: quasi non audiret loquentem
de Judicio, sed ipse jam staret judican-
dus. Quae cuncta paucis his verbis ex-
pressit D. Lucas. Disputante autem illo
(nimirum Paulo) [a] de Justitia & ca-
stitate, & de Judicio futuro, tremefa-
ctus Felix, respondit. Quod nunc atti-
net, vade; tempore autem opportuno
accerfam te. Quod si ita tremuerit
Ethnicus, quid ni sperem à te lector Ca-
tholice, hoc tragico argumento injicien-
dum timorem Domini, qui est Initium
Sapientiae, hoc est, principium Gratiae.

CAPUT I.

Evigilat homo vetus sonitu tubae sepul-
chralis, citantis eum ad Ju-
dicium.

NULLA re vel citius, vel facilius ex-
citabitur è suo, quo sopitus est ve-
terno, homo vetus, dum obstrictus
est lethali noxa, quam si ejus auribus
insonet ultima mundi tuba. Perce-
perat

a Act. 24. 25.

perat illius tubæ clangorem auro
 propheticâ Sophonias, ideo diem
 Judicii, [a] *Diem tubæ & clangoris*
 appellavit. Quod & Christus con-
 firmat juxta ac Paulus: Christus in
 verbis: [b] *Et mittet Angelos suos*
cum tuba & voce magna. D. Paulus
 [c] *In momento, in ictu oculi, in no-*
vissima tuba, canet enim tuba, &
mortui resurgent incorrupti. De hac
 tuba loquitur D. Gregorius: [d] *Vox*
tubæ terribilis, cui omnia obediunt
elementa, quæ petras scindit, inferos
aperit, portas aëreas frangit, vincula
mortuorum dirumpit. Dubitatur an
 unica tantum, an plures inflandæ sint
 tubæ, cum dicat Christus: *Mittet*
Angelos suos cum tuba: Si mittendi
 sint plures Angeli, plures inflandæ
 videntur tubæ. D. Chrysoſtomus,
 Anſelmus & alii cenſent, plures mit-
 tendos Angelos, & ſingulos cum ſuis
 tubis. Sunt qui exiſtimant Archan-
 gelos ſingulos, qui fuerunt tutelares

Præ-

a *Soph. c. 1. 16.* b *Matt. 24. 31.*c *1. Cor. 15. 52.* d *1. ad Corinth.*

Præsides Provinciarum, in singulis, quas custodierint Provinciis, tubam inflaturos. Itaque per totum Belgium tubam inflabit Archangelus custos Belgii, alii per suas Provincias. Hic porrò tubarum strepitus, paululùm ante Resurrectionem incipiet, & audietur à mortuis, vi & ope animarum, quæ sonos sentiunt, & colores, non secus atque Angeli, & offerent se corporibus suis, quæ eodem temporis puncto instaurabuntur, & suis restituentur animabus, simulque perstreptentium tubarum fragores exaudient. Præter tubam, putant aliqui, adhuc edendam sonoram per orbem universum vocem à tubæ sonitu distinctam: [a] cùm dicat D. Paulus: *Ipsè Dominus in jussu, in voce Archangeli, in tuba Dei.* Putant ergò aliqui immensam quandam, & latè resonantem vocem, & articulatam efformandam, videlicet illam Ecclesiæ familiarem: *Surgite mortui, & venite ad Judicium.* Hæc

E 2

VOX

• Thess. 1. 15.

vox & tuba talem edet fonitum, qualis ab initio mundi usque ad illam horam non fuit auditus. Erit fragor, qui obstupescendo murmure per montes & valles, per aspera saxorum, ad plana camporum, per silvas & tesqua, per pagos & oppida, per terras omnes, mariaque omnia latè remugiet, ac rauco boatu personabit. Hic ipsæ tubæ clangentis sonus ad summa usque cœlorum pervadet, ut inde deducat beatas omnes illas animas, quæ post redivivum Salvatorem ad eam usque horam admiffæ fuerunt in cœlum, ut antiquum cum corporibus suis connubium meliore conditione redintegrent. Idem illud tonitru totis illis Inferorum cavernis reboabit, abducatque omnes reproborum animas, quæ ab ortu rerum ad illud tempus illuc descenderunt. Illa tuba sepulchra omnia aperiet, & deposita corpora, ab omnibus elementis integra atque inviolata reposcet. Verè dici potest illa dies belli, & stragis, & sanguinis, dies, quæ toti orbi rupta
pace,

pace, sed præcipuè improbis, bellum æternum indicet. Atque adeo in hujusce rei signum tubæ per sepulchra regionum perstreperent, & clangorem bellicum edent, adeò horribilem, ut ad imos^{usque} antipodes audiendus sit, & ad illius auditum, quidquid hic in terris prosternendum. Quale erit spectaculum ad primum hujus tubæ sonitum, non ut olim tantum muros Jerochontinos, sed pyramydes excellentissimas concidere, montes altissimos tremere, inferorum claustra reserari, mortuos sepulchretis egredi, ac totum mundum timore concuti? Tunc verum erit illud paradoxum: *Veniet tempus, quo damnati nolent egredi ex inferno, & beati nolent manere in cælo.* Damnati nolent egredi ex Inferno, partim ne videant faciem fulminatricem Judicis, partim ne subeant probrum publicum condemnationis, partim ne cogantur assumere corpora, quibus præter animæ pœnas, novas alias luant, adeoque duplices. Beati contra optabunt egredi ex cæ-

lo, tum ut oculis suis aspiciant Judicem, & auribus percipiant illam optatissimam & expectatissimam sententiam, venite Benedicti; tum ut corpori suo jam glorioso uniantur: utinam tuba illa terribilis insonaret auribus nostris, dum jacemus molliter inter cygneas plumas, & nescio quas vel læva mente cogitationes volvimus, vel levi corde desideria concipimus. Utinam in mediis conviviiis, dum toto mento & mente sumus effusi in cupedias, & patinas, & struices, & calices, & cantharos, iterum streperet illa tuba. Si velis lætis auribus excipere illam formidandam, quam tum in die tribulationis inflabit tubam Divina Justitia, audi tubam illam Jubilæi, quam nunc in die salutis inflat Divina Misericordia. Quoties dum solus in cubiculo lectitas pium codicem, dum in sacro tribunali errata sacerdoti exponis, dum mensæ accumbis Eucharisticæ, dum verbum Dei è cathedra audis, Divini Spiritus instinctu, afflatuque

tuque cœlesti, percipis insonantem
animo illam Misericordiæ tubam:

[a] *Hora est jam nos de somno surgere,*

Nunquam Deus aliquem gravius ca-
stigmat, vel etiam subito mori permit-
tit, quin Misericordiæ suæ tubam, quæ
officii eum moneat, & ad resipiscen-
dum moveat, præmittat. Ideo tam se-
rò monet David:

[b] *Hodie si vocem
ejus audieritis, nolite obdurare corda
vestra.* Non dicit si audieritis in Pa-

schate, quo lex jubet quemque Sacra-
mento expiatorio animum purgare,
si post annum, si post mensem, ne qui-

dem si cras. Sed *hodie si vocem ejus au-*
dieritis, id est tubam invitantis Mife-
ricordiæ ad gratiam, ad vitam, ad per-

fectionem, ad salutem: *Nolite obdurare
corda*, nec obturare aures. Plerumque
enim caro constat hic esse surdum. Id
olim expertus est maximo suo dam-
no, utpote animæ suæ exirio, nobilis
quidam de quo commemorat S. Bo-
naventura in vita S. Francisci. Hic ut
erat vir gnauiter impius, lethali cor-

E 4

reptus

a Rom. 12. 11. b Psal. 94. 8.

reptus est morbo, quocum infestaretur, unicum sibi delegit in illa necessitate perfugium, D. Franciscum, qui fortè in eadem commorabatur civitate. Franciscus paucis ad Deum fufis precibus, homini morbo restituit valetudinem: quem incolumem seriò admonuit, ut seriò resipisceret, ad frugem rediret, ne quæ ei reddita erat salus corporis, esset interitus animæ. Promisit; sed promissi, simul & Dei, & à Deo obtenti immemor beneficii, rediit canis ad vomitum, sus ad volutabrum, revolvitur ad pristina scelera. Sed non gratis fuit Deo ingratus. Nam cum nocte quadam in plumeo jaceret, & quiesceret strato, nescio quo infortunio, indubiè Divino consilio, tectum domûs corruit, eumque somno, vitiisque sepultum improvise obrivit, nec prius oculos aperuit, quàm ubi se è plumis reperit in flammis, è lecto in orco.

OBSERVATIO MORALIS.

Alia erit vox Dei ultimo mundi die, alia est modò, cùm est dies salutis.

Tunc

Tunc erit tempus belli, nunc est tempus pacis. Tunc vox Dei erit tuba, nunc est aura, tunc erit tubæ sonitus, nunc est auræ sibilus, tunc erit sonitus terribilis, jam sibilus tenuis; Sic eum percepit Elias, (a) *Post ignem sibilus auræ tenuis.* Ne tunc horreas tubæ sonitum, nunc audi auræ sibilum. Quælibet inspiratio Sancti Spiritus, est cælestis auræ sibilus: si percipias hunc ex alto sibilum, erit ad animi jubilum, quia erit pro animo Jubilæum. Hic sibilus est vox Misericordiæ, quæ nunc loquitur minaciter, ut timeas, nunc suaviter ut diligas, nunc fortiter ut doleas, nunc hilariter ut gaudeas. Insonat variis locis, Salomoni in lecto, Saulo in campo, dicens Saule, Saule; Augustino in horto, cum audiret: Tolle, tolle; Francisco in templo, Huberto in sylva. Cave ad eam vocem sis surdus, quia sæpe ab illa dependet tua salus. Non percepisse hunc tenuis auræ sibilum, fuit multis ad exitium.

E 5

CA-

a 3. Reg. 19. 12.